

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714207297
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6714207297.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcov: 1/ D. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX V., štátna občianka SR a žalobcu v 2/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, štátny občan SR, zastúpený N. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, proti žalovanému: G. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, štátny občan SR, o uloženie povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 23. januára 2019, č. k.: 10C/80/2014-407, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcov spoločne a nerozdielne zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania ako aj nahradiť trovy konania štátu v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia sa domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do výkonu vlastníckeho práva žalobkyne 1/ k nehnuteľnosti rodinnému domu súp. číslo XXX, postavenom na parcele registra „C“ parcelné č. XXX, katastrálne územie U., obec U., okres I., a tiež mu uložil povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do výkonu práva žalobcu 2/ vyplývajúceho z vecného bremena D. U. spočívajúceho v doživotnom bezplatnom a trvalom bývaní v nehnuteľnosti, v rodinnom dome súp. č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ parcelné č. XXX, k. ú. U., obec U. okres I., a to obťažovania nad mieru primeranú pomerom, ktoré sa prejavuje prenikaním imisií a nepríjemného zápachu od ošípaných, neprimeraným zápachom šíriacim sa zo žumpy, neprimeraným hlukom, ktorý spočíva v kvíkaní, krochkaní a buchote ošípaných, vo zvýšenom výskyte múch, ôs, sršňov ako i hlodavcov. Taktiež žiadali, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť im trovy konania z titulu súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

3. Tvrdili, že žalobkyňa 1/ je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č.XXX, pre k. ú. U., t.j. rodinného domu a pozemku, na ktorom je tento dom postavený, pričom tieto nehnuteľnosti nadobudla na základe darovacej zmluvy zo dňa 1.7.1998, v zmysle ktorej vzniklo darcom, žalobcovi 2/ a jeho manželke D. D., právo vo forme vecného bremena-in personam spočívajúce v doživotnom bezplatnom a trvalom bývaní v predmete daru v celom rozsahu.. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. U. ,a to rodinného domu ako i garáže a tiež pozemkov, na ktorých sú tieto nehnuteľnosti postavené. Nehnuteľnosti strán sporu sú susediacimi nehnuteľnosťami. Žalovaný, resp. jeho právni predchodcovia, rodičia, sa veľa rokov zaoberajú chovom hospodárskych zvierat, najmä ošípaných a z nehnuteľnosti, ktorá je označená ako garáž, si urobili hospodársku budovu, ktorá im slúži na chov ošípaných. V čase podania žaloby chovali asi 3-4 ks ošípaných, chovajú aj viacej,

keďže ich nechovajú len na vlastnú potrebu, ale aj predaj. S chovom ošípaných sú nerozlučne spojené sprievodné javy, ktoré žalobcom neúnosným spôsobom zasahujú do riadneho a nerušeného bývania, keďže neprimeraným spôsobom nad mieru primeranú pomerom zasahujú do výkonu vlastníckych práv žalobcov. Žalobcovia sú najmä v jarných, letných a jesenných mesiacoch roka neustále obťažovaní imísiami, a to neprimeraným zápachom, ktorý sa šíri od ošípaných, pri kŕmení ošípaných sa šíri hluk, kvikanie, krochkanie a buchot, ktorý je u žalobcu veľmi dobre počuteľný. Zároveň v mesiacoch marec až október žalobcov veľmi obťažujú muchy a nebezpečné osy a sršne, ktoré si v blízkosti nehnuteľnosti žalobcov robia hniezda. Tiež ich obťažuje zápach močovky šíriaci sa zo žumpy, ktorá je neďaleko ich domu, pričom žumpa nie je izolovaná a zvrchu je zakrytá len preglejkou. Žalovaný žumpu čistí asi 1 krát za mesiac v ranných alebo večerných hodinách, čo vtedy veľmi cítiť. Okrem toho zaznamenali zvýšený výskyt hlodavcov, ktoré prechádzajú i na nehnuteľnosť žalobcov. Žalovaný viackrát vo svojom dome robil zabíjačku a po nej kosti, paprčky a krv nechal na dvore a zahrabal ich do snehu. Tvrdili, že žalobca 2/ a jeho manželka majú nepriaznivý zdravotný stav a tieto zásahy zo strany žalovaného na ich zdravotný stav veľmi negatívne vplyvávajú. Žalobkyňa 1/ mala záujem predmetné nehnuteľnosti predať s tým, že mali uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní s realitnou kanceláriou Pečné reality s.r.o. od 23.2.2012, a tiež inzerovala predmetnú nehnuteľnosť na predaj v tlači. Viacero záujemcov o kúpu si nehnuteľnosť boli obhliadnuť, avšak keď zacítili zápach, stratili záujem o kúpu, hoci sa im dom páčil a kúpna cena bola pre nich primeraná.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pričom argumenty žalobcov nepovažoval za dôvodné. Chová 3 ošípané pre vlastnú potrebu, pripustil, že s chovom ošípaných sú spojené sprievodné javy, avšak jeho chovanie nad mieru nezasahuje do bývania žalobcov. Ide o obvyklé užívanie vlastníckeho práva. O zvieratá je riadne postarané, sú pravidelne kŕmené, pravidelne je čistený priestor, v ktorom sú umiestnené, nie je dôvod, aby boli hlučné. Vo vzťahu ku hmyzu žalobcovia nepreukázali príčinnú súvislosť. Výskyt hlodavcov je nepodloženým tvrdením. Zo žumpy sa zápach nešíri, je zakrytá pevným hrubým plechom. Oproti chlievom majú žalobcovia hospodársku budovu, nie dom, tento je vzdialený od žumpy viac ako 8 m a k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve je otočený chrbtom. z tejto strany je iba vstup do kotolne. Ak žalobcovia poukazyvali na štatút obce, kde sú stanovené podmienky chovu a držania zvierat, obrátil sa na príslušnú prokuratúru, lebo štatút nie je v súlade s platnou legislatívou. Žalobcovia taktiež nepredložili žiaden dôkaz na tvrdenie, že príčinou ich choroby je chov ošípaných.

5. Po rozsiahlom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že tvrdenia žalobcov nie sú opodstatnené. Mal preukázané, že žalobkyňa 1/ je vlastníčkou nehnuteľnosti ktorá susedí s nehnuteľnosťou patriacou do vlastníctva žalovaného, žalovaný 2/ býva v nehnuteľnosti na základe vecného bremena, práva dožitia so svojou manželkou. Súd vykonanou ohliadkou mal preukázané, že žalovaný chová 3 kusy ošípaných, pokiaľ sú dvere zatvorené, necítiť žiadny zápach, pri otvorení dverí je cítiť zápach po hospodárskych zvieratách, čo nastáva v čase kŕmenia zvierat a čistenia priestoru. Súd nezistil ani šírenie zápachu z žumpy, ktorá je uzavretá plechovou platňou. Nemal preukázaný ani neprimeraný hluk. Tieto skutočnosti neboli preukázané ani po vykonaní veterinárnej kontrole Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou Zvolen vykonanou dňa 11. 4. 2017, ktorá konštatovala, že príľahlý dvor bol v čase kontroly bez zápachu nadmieru obvyklú. Okresný úrad Detva, odbor starostlivosti o životné prostredie dňa 27. 4. 2018 vykonal miestnu ohliadku, taktiež nebolo zistené vytekajúce močovky a hnoja na okolitý terén, ani preukázaný zápach. Súd pri rozhodovaní prihliadol aj na to, že nehnuteľnosti sa nachádzajú v obci, kde v minulosti bol chov domácich hospodárskych zvierat bežnou záležitosťou, čo je možné umožniť aj v súčasnej dobe. Súd ani po doplnení dokazovania nemal preukázaný nadmerný výskyt hmyzu, hlodavcov na nehnuteľnostiach žalobcov. Žalobcovia taktiež nepreukázali, že nehnuteľnosť nepredali z dôvodu, ktorý spočíva v zápachu od žalovaného. Žalobcovia nepredložili dôkaz o inzercii nehnuteľnosti. Súd požiadal dotknuté orgány o vyjadrenie k technickému vyhotoveniu žumpy, pričom nebolo preukázané, že by žumpa spôsobovala imíisie, ktoré by nad mieru primeranú pomerom mohli obťažovať žalobcov, a tiež nebolo zistené vytekaniu močovky do pozemných vôd. Bolo preukázané, že žalovaný preukázal uzavretie zmluvy na vývoz močovky, ktorú aj realizuje fekálnym autom, hnoj zaoráva na svojom pozemku 7 km od dediny. V tejto súvislosti s poukazom na § 127 ods. 1 OZ zdôraznil, že žalobný návrh v danom prípade musí byť formulovaný negatívne, možno sa domáhať len uloženia povinnosti zdržať sa presne vymedzeného rušenia, nemôže byť uložená povinnosť vykonať určité opatrenie. Žalovaný sám rozhodne, aký postup zvolí, aby nedochádzalo k imísiám. Súd neakceptoval ani tvrdenie, podľa ktorého imíisie majú za následok zhoršenie zdravotného stavu žalobcu 2/ a jeho manželky (rakovina), pretože svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázali. Z hľadiska argumentácie žalobcov vyplývajúcej z toho, že žalovanému bolo nariadené odstrániť stavbu garáže, súd vyhodnotil danú skutočnosť tak, že táto nemohla mať žiaden priamy vplyv na výsledok súdneho sporu, keďže v danom prípade ide o odstránenie tzv. nelegálnej stavby, čo sa posudzuje v správnom konaní. Záverom uviedol, že pokiaľ

dôjde k odstráneniu stavby, v ktorej sa realizoval chov ošípaných, odpadne tým predmet sporu. Zároveň rozhodol o trovách konania v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu, zároveň zaviazal žalobcov nahradiť trovy konania štátu s poukazom na čl. 4 CSP, ktoré vznikli v súvislosti s vykonanou ohliadkou súdom dňa 28. 11. 2014.

6. Proti rozsudku sa odvolal žalobca 2/. Namietal nesprávne právne posúdenie podľa „ust. § 40 OZ“. Žiadal, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu podľa § 22 ods. 1 O. s. p. a zároveň žiadal žalovaného na náhradu škody, trov konania, právne zastúpenie vo výške 30.000 EUR.

7. V odvolaní žalobca 2/ zopakoval ním tvrdené skutočnosti v žalobe, a to, že žalovaný sa zaoberá chovom hospodárskych zvierat, najmä ošípaných, z nehnuteľnosti, ktorá je označená ako garáž, si urobil hospodársku budovu, ktorá slúži na chov ošípaných, kde chová 3-4 kusy ošípaných, v rokoch 2001-2015 choval 4 kusy viac, lebo ich nechoval len pre vlastnú potrebu, ale aj na predaj. Má živnosť, pričom poukázal na číslo živnostenského registra na meno G. I., miesto podnikania XXXXX U. z 11. 12. 2000. Zdôraznil sprievodné javy spojené s chovom ošípaných. Obťažuje ich zápach močovky, hnoja, ktorý ukladajú v blízkosti ich domu, žumpa nie je izolovaná a za desaťročie odpad presakuje do pôdy. Majú vo dvore studňu, ktorú z hygienických dôvodov nepoužívajú. Museli si vybudovať prípojku na verejný vodovod a zaviesť vodu do domu, čo bolo pre nich finančne náročné. Videli, ako žalovaný čistil žumpu, obsah žumpy vylieval po záhrade, čo je veľmi cítiť. Poukázal aj na to, že po sťažnosti na obec Komisia verejného poriadku zo dňa 20. 11. 2012 navrhla žalovanému striktné dodržiavať štatút obce zo dňa 15. 12. 1995, čo sa týka dodržiavania vzdialenosti. Poukázal aj na to, že na území intravilánu obce je povolený chov so súhlasom majiteľov susedných obytných domov, pričom žalobcovia nikdy žalovanému súhlas nedali.

8. Podľa § 127 ods. 1 OZ žalobca 2/ má voči žalovanému neodňateľné právo domáhať sa výroku, ktorým tento vysloví povinnosť žalovanému zdržať sa presne špecifikovaného zakázaného konania. Uviedol taktiež, že s chovom ošípaných sú spojené sprievodné javy, ktoré zasahujú do jeho nerušeného bývania a práv v zmysle ust. § 417 ods. 2 OZ o uloženie povinnosti vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hroziacej škody. Žiadal žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa zásahu do jeho vlastníckeho práva, ktoré sa prejavuje v prenikaní imisií a nepríjemného zápachu. Chliev a žumpa sú vzdialené od ich pozemku 2 m, pri jeho plote si robil skládky z výkalov od ošípaných, nebral ohľad na to, že zápach preniká do domu. Tiež pred ohliadkou dňa 27. 11. žalovaný vykonal veľké čistenie a upratovanie chlieva s ošípanými, čistenie žumpy a odvoz dvoch kusov ošípaných tak, že ostali len 3 kusy a bol vymenený kryt na žumpe za kovový. Nebolo v tom prípade vývozu odpadu nič cítiť, ale predtým museli pre zápach zatvárať okná na pivnici a kotolni. Pri obhliadke nebola preukázaná prázdna žumpa, ani hnoj zo záhrady odvezený na jeho pozemky nikto nekontroloval. Pri obchádzke okolo vyčisteného chlieva zápach pri zatvorených dverách nebolo cítiť. V záhrade nepestujú nič, ani ovocné stromy, lebo zdravotný stav im to nedovoľuje. Pre smrad v lete nemôžu ísť na dvor, smrad im škodí na sliznice, ťažko sa dýcha.

9. Zdôraznil, že na garáž, v ktorej žalovaný chová zvieratá, nebolo vydané stavebné a kolaudačné rozhodnutie. Namietal, že stavba nie je zhodná s povolenou drobnou stavbou z roku 1980. Začal namietat' aj to, že predchodca žalovaného si nechal zamerať hranicu pozemku XXXXX posunutím do ich pozemku XXXXX.

10. Žalobca podaním zo dňa 28. 5. 2019, doručeným odvolaciemu súdu dňa 31. 5. 2019 doplnil svoje podanie s argumentom, že zákon to právne nevylučuje, pričom uviedol, že na dosiahnutie nápravy si dovoľuje poukázať na existujúce dôvody, ktoré neboli v rozhodovaní použité. Z obsahu podania vyplýva, že odkazuje na niektoré skutočnosti, ktoré už niekoľkokrát uviedol, navyiac, okresný súd sa nimi vo svojom rozhodnutí zaoberal.

11. Dňa 4. 9. 2019 odvolaciemu súdu doručil ďalšie podanie nazvané ako „Dôkazový materiál k nesprávnym procesným postupom Okr. súdu V. č.k.10C/80/2014 zastúpeným G.. M. C.“. Poukázal na to, že žalovaný si chce stavbu zlegalizovať, exekútorský konanie dal pozastaviť a v tento deň na Katastrálnom úrade OÚ I. zistil, že listina bola sfaľovaná. Zároveň pripojil ďalšie podania rôznym úradom.

12. Dňa 3. 3. 2020 odvolaciemu súdu doručil ďalšie podanie zo dňa 20. 2. 2012, ďalšie námietky vo vzťahu k procesnému postupu súdu, v ktorom namieta, že žalovaný porušuje ústavou dané ich práva, pretože bol vydaný úradný príkaz zbúrať budovu chlieva vedeného ako garáž, pričom žalovaný nerešpektuje úradné oznámenia Obecného úradu U., Prokuratúry Zvolen, stavebného úradu o odstránenie nepovolenej stavby chlieva. Dňa 7. 10. 2019 súdu doručil podanie, v ktorom opakovane uvádza, že žalovaný zasahoval do práv žalobcov podľa § 127 OZ, Obecný úrad U. dáva chliev asanovať pre porušenie zákonov, tiež poukázal na to, že žalovaný si prisvojil časť ich pozemkov.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal v rozsahu námietok žalobcu 2/, ktorý ako odvolací dôvod uviedol, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci, odkázal pritom na ustanovenie § 40 OZ. Citované ustanovenie predstavuje hmotnoprávnu úpravu, a to vo vzťahu k forme právneho úkonu, čiže z hľadiska odvolania dané ustanovenie nie je relevantné. Odvolateľ mal zrejme na mysli ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v zmysle ktorého odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto prípade ide o hmotnoprávnu vadu rozhodnutia, ktorá predstavuje mylné použitie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno použiť.

16. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia, rozhodnutí (napr. I. ÚS 188/06).

17. Zo žalobného návrhu žalobcov, tvrdení v žalobe uvedených ako aj predložených dôkazov vyplýva, že ide o tzv. susedské spory, pričom žalobcovia uplatňujú právo v zmysle ust. § 127 OZ, ktoré nepochybne okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval. Žalobcom 2/ namietaný odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, teda úplne ju opomenul aplikovať; aplikoval nesprávnu právnu normu, tzn. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú; obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a nesprávne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Z námietok žalobcu 2/ uvedených v odvolaní nevyplýva taký argument, ktorý by spochybnil aplikáciu právnej normy súdom prvej inštancie. Na danú vec v rozsahu žalobného návrhu a skutkových zistení súd správne aplikoval ním citované ustanovenia OZ, predovšetkým § 127 OZ, obsah tejto právnej normy aj vyložil a správne ju aplikoval.

18. Podľa § 127 ods. 1 OZ vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok....

19. Podstatu argumentácie žalobcu 2/ v odvolaní tvorí námietka, že žalovaný ho nadmieru primeranú pomerom obťažuje hlukom, pachmi, ktorý je produktom chovu ošípaných, čím ohrozuje jeho práva. V danom prípade bolo potrebné skúmať, či imisie spôsobené takýmto zásahom prekračujú mieru primeranú miestnym pomerom. Ak vlastník veci nerešpektuje uvedené obmedzenia jeho vlastníckeho práva, ten, kto je ohrozený jeho neoprávnenými zásahmi, sa môže domáhať súdnej ochrany v sporovom konaní. Z prvej vety odseku 1 vyplýva, že žalobným návrhom sa možno voči vlastníkovi, ktorý nerešpektuje tzv. susedské práva, domáhať len toho, aby sa zdržal presne opísaného a vymedzeného rušenia, ktorým žalovaný obťažuje svojho suseda alebo ktorým vážne ohrozuje výkon jeho práv. Takisto výrok súdneho rozhodnutia musí obsahovať presný opis toho, čoho sa má vlastník zdržať, aby tento výrok bol materiálne vykonateľný výkonom rozhodnutia alebo v exekučnom konaní. Zo znenia tohto ustanovenia súčasne vyplýva, že je vylúčené, opierajúc sa o tento právny dôvod žaloby, požadovať, aby sa vlastníkovi uložila povinnosť niečo konkrétne konať.

20. Okresný súd skúmal intenzitu zásahu, keď mal preukázané, že nepochybne boli preukázané tvrdenia o tom, že žalovaný chová ošípané minimálne v rozsahu 3 ks, s čím sú spojené pachy, ktoré sa šíria a ktoré žalobcovia považujú za neprimerané, pričom je zrejme aj z tvrdení v odvolaní, že pre nich je vhodným riešením, aby žalovaný vôbec ošípané nechoval, čo vyplýva z ich aktivít vo vzťahu k odstráneniu tzv. nelegálnej stavby, garáže. Ako zdroj pachu označili zvieratá, mašťať, žumpu (močovka)

a hnoj na hnojisku. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd podrobne uviedol dôkazy, z ktorých pri zistení skutkového stavu vychádzal, uviedol jednotlivé zistenia z nich plynúce a tiež ich vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti. Zistený skutkový stav je v súlade so skutkovými zisteniami, ktoré vyplynuli z dôkazov. Súd s prihliadnutím na kontradiktórnosť konania vykonal len navrhované dôkazy, nemohol vykonať sám z vlastnej iniciatívy dôkazy iné. Vykonanou ohliadkou síce zistil namietané pachy, avšak len za určitých podmienok, pri otvorených dverách chlieva, napr. pri kŕmení, čistení, avšak nedospel k záveru, že ide o imisie obťažujúce nad mieru primeranú pomerom. Súd vychádzal aj z ohliadok, ktoré vykonal príslušné orgány k tomu povolané (bližšie uvedené dôkazy uvedené hore a rozsudku okresného súdu), ktoré nezistili, že by išlo o neprimerané pachy. Žalobcovia nijako nepreukázali obťažovanie hlukom, ktoré by spĺňalo zákonom predpokladanú mieru. Súd dostatočne odôvodnil aj neodôvodnenosť obťažovania hmyzom, či hlodavcami v príčinnej súvislosti s chovom zvierat. Dôvodne poukázal na to, že žalobcovia nepreukázali konkrétny dôkaz, napr. chytené hlodavce. Tieto tvrdenia neboli preukázané ani pri obhliadke. Ak žalobca 2/ poukazoval v odvolaní opätovne na štatút obce z roku 1995, bolo preukázané, že tento bol zrušený. Ničím neodôvodnil tvrdenie, že pre chov žalovaný musí mať jeho súhlas.

21. Pachy nad mieru obťažujúce neboli zistené ani vo vzťahu k žumpe, tiež nie presakovanie do okolia žumpy. Žalobcovia nepreukázali napr., že ich studňa, ktorú nemôžu používať, je kontaminovaná močovkou zo žumpy žalovaného.

22. Odvolací súd chápe oklieštenie komfortu bývania žalobcov, ktorí sú vystavení namietaným pachom, ktorý však nie je sústavný, čo aj žalobca 2/ uviedol v odvolaní, že po vyčistení nič necítiť. Okresný súd správne prihliadal na intenzitu chovu, keď z dokazovania bolo preukázané, že žalovaný chová max. 3 ks ošípaných. Hoci to žalobcovia tvrdili, nepreukázali, že by žalovaný choval ošípané vo väčšom počte (napr. fotografiami, výpoveďou svedkov). Taktiež pokiaľ žalobca 2/ tvrdil, že žalovaný má živnosť, o čom pripojil listinný dôkaz, ide o dôkaz, ktorý nemožno použiť v odvolacom konaní, pretože naň nemožno prihliadať zmysle § 366 písm. d) CSP. Žalobcovia nepreukázali, že by žalovaný choval ošípané na zárobok alebo ako živnostník. Bolo tak preukázané tvrdenie žalovaného, že ošípané chová len pre potreby svojej rodiny.

23. Okresný súd mal tiež preukázané, že ani pachy zo žumpy nemožno považovať za neprimerané, keď tieto všeobecne necítiť, len pri čistení, čo je činnosť nutná a obvyklá. Ak žalobca 2/ tvrdil, že žalovaný vylieval močovku na záhradu, neposkytol o tom žiaden dôkaz. K tomu je nutné doplniť, že močovka predstavuje hnojivo, ktorý sa používa aj v poľnohospodárstve a pokiaľ aj žalovaný močovku v obmedzenom množstve použil na prihnojenie svojho pozemku, nemožno v tom vidieť sústavnú činnosť, ktorá neprimerane obmedzuje na právach žalobcov. Nie je nič výnimočné, ak farmár či družstvo vyváža močovku na svoje pozemky, ide však o činnosť, ktorá nemá charakter sústavnosti. Je pravdou, že z hľadiska historického vývoja, života a poľnohospodárskej produkcie išlo o činnosť adekvátnu a bežnú, pričom v súčasnosti ekológia s chovom hospodárskych zvierat kalkuluje so škodlivosťou vedľajších produktov, napr. amoniaku, na ktorý zrejme poukazujú žalobcovia.

24. Okresný súd prihliadol aj na to, že k tvrdenému zásahu dochádza na dedine, kde charakteristickou črtou je chovanie hospodárskych zvierat, takto to bolo aj v minulosti. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o obec, je potrebné akceptovať takéto činnosti, ktoré k bývaniu na dedine patria. Okresnému súdu sa nepodarilo zistiť, koľko hospodárskych zvierat, prípadne ošípaných sa v dedine chová z dôvodu pasivity Obce U., ktorá uviedla, že evidenciu nevedie, hoci nič jej nebránilo uviesť, či v dedine ošípané chovajú aj iné osoby. Bol však preukázané, že k takýmto sporom medzi inými občanmi nedochádza. Na zamyslenie je tu otázka, ktorú opomenul okresný súd vo vzťahu k žalobcovi 2/, či v minulosti choval ošípané, prípadne jeho právni predchodcovia alebo nie. Toto však na správnosť rozhodnutia nemá podstatný význam.

25. Žalobcovia v konaní argumentovali zhoršeným zdravotným stavom v dôsledku chovnej činnosti žalovaného, pričom však v konaní nepredložil dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že príčinou ich choroby, či chorôb je práve táto činnosť, hoci nič im nebránilo, aby takéto dôkaz predložili, napr. aj vo vzťahu k amoniaku, ktorý je produktom takejto činnosti a ktorý by teoreticky mohol mať vplyv na zdravie žalobcu 2/, či jeho manželky.

26. Žalobca 2/ v odvolaní namieta nelegálnosť stavby - garáže, v ktorej chová žalovaný ošípané. Okresný súd sa touto námietkou v konaní zaoberal. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že posúdenie legálnosti danej stavby nie je súčasťou uplatneného nároku v zmysle ustanovenie § 127 ods. 1 OZ, ale je súčasťou verejného práva, pričom o legálnosti stavby rozhodujú orgány v správnom konaní. Taktiež pre posúdenie uplatneného nároku nie sú relevantné tvrdenia o priebehu hranice, vlastníckych vzťahoch k pozemkom a pod. Z týchto dôvodov odvolací súd sa týmito námietkami bližšie nezaoberal, pretože nesúvisia s rozhodovaním o vecou, naviac, žalobca 2/ ich obšírne uvádza až po rozhodnutí

okresného súdu. Ak v závere odvolateľ požaduje náhradu škody, táto nebola predmetom žalobného nároku, resp. nestala sa predmetom konania. Žalobca požaduje náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 30.000 EUR, hoci nebol zastúpený advokátom, a na priznanie danej sumy neuvádza žiadne logické dôvody.

27. Okresný súd tak na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, na ktoré správne aplikoval právnu normu, odvolací súd nezistil namietané pochybenie v aplikácii právnej normy, preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 25 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, v odvolacom konaní bol pasívny, ani žiadne neuplatnil, preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

29. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).